

[Julin.]

om det ikke er muligt at hidføre en Ændring med Hensyn til Optrævningen af Vægt-skatten for Automobile. Efter de nugældende Bestemmelser opkræves denne jo forud for et helt Aar. Var det dog ikke muligt, at denne ret betydelige Skat kunde opkræves kvartaarligt eller dog halvaarsvis forud? Den højtærede Minister vil i denne overordentlig vanskelige Tid høste megen Tak og Anerkendelse fra mangfoldige Automobilejere Landet over, hvis han vilde efterkomme denne Henstilling.

Inger Gautier Schmit: Der er jo meget, der er akavet for Tiden, det kan man nok sige med et mildt Udtryk; saaledes ogsaa denne Finanslovdebat, som den former sig her i Rigsdagen i Aar, idet den jo slet ikke har nogen rigtig Tilknnytning til den Forelæggelse af Finansloven, som fandt Sted i Oktober Maaned, paa Grund af det Valg, som har fundet Sted i Mellemtiden, og tillige ved den ganske overordentlig forcerede Maade, hvorpaa Finanslovdebatten nu i December finder Sted med Møder baade om Eftermiddagen og om Aftenen. Dette kan ikke andet end være overordentlig trættende for Medlemmerne, og de Medlemmer, der øjensynlig er for trætte til at være med om Aftenen, kan jo ikke have det Udbytte af Debatten, som maa siges at kunne faas, naar man kan naa at høre alt, hvad der bliver sagt. Jeg kan derfor kun beklage, at disse jævnlige Aftenmøder finder Sted, idet de ikke giver den Udveksling mellem Medlemmerne indbyrdes, som kan opnaas, naar man kan faa Lov til at tale for en nogenlunde fuld Sal.

I Krisetider — det viser Historien meget ofte — kan et Folk, naar det staar sammen, ride Krisen af og staa Vanskelighederne igennem. Men det, jeg finder karakteristisk og kendetegnende for det danske Folk i Øjeblikket i de ganske overordentlig vanskelige Tilstande, vi lever under, er netop, at der ikke er denne Samling i Flok, at der er denne underlige Spredthed i Retning af, hvem der bærer Byrderne, at det danske Folk ikke som een Mand bærer den økonomiske Krisens Byrde, men at det i overvejende Grad er blevet et ganske enkelt Befolkningslag, der har maattet lægge Ryg til Krisens Byrder og Vanskeligheder. Dette kan man aldeles ikke komme udenom.

Jeg tænker naturligvis her paa Landbruget som det, der i første Linie staar for Skud, og jeg tænker paa en anden

stor Del af Befolkningen, de 150 000 arbejdsløse, der maa lægge Ryg til den tunge Byrde, de nu har faaet at bære. Ved Siden af disse to Grupper i Befolkningen, som er haardt tynget af Krisens Byrde, ser vi en stor Del af Befolkningen, ikke mindst af dem, der lever i Byerne og navnlig i Hovedstaden, som hidtil i meget høj Grad er gaaet fri for de økonomiske Bekymringer og Vanskeligheder, som har ramt de Befolkningslag, jeg før nævnte.

Som et Udtryk for, at dette er rigtigt, skal jeg blot pege paa den Beretning, vi har faaet fra Skattemyndighederne om den kommunale Skat, som er blevet udskrevet i 1931—32. Denne viser klart og tydeligt med tørre Tal, at Indtægtsnedgangen i Landet i langt overvejende Grad allerede i 1931—32 har ramt Landbruget. Man ser nemlig i de rene Landkommuner en Indtægtsnedgang paa helt op til 19 pCt. og i de bymæssigt bebyggede Dele af Landkommunerne paa 10 pCt., hvorimod man i Provinsbyerne kun har en Nedgang paa 3 pCt. og i København ikke har nogen nævneværdig Nedgang. Naar dette var Forholdet i Aaret 1931—32, hvorledes tror man da, det vil komme til at ligge for Aaret 1932—33, da det jo er bevist, at Landbrugets Rentabilitet nu ligger langt under Nul? Hvorledes vil Indtægtsforholdene komme til at ligge rundt omkring i Kommunerne? Her vil man komme til at operere med ganske anderledes Tal.

Hvorledes stiller nu den siddende Regering sig overfor de Forhold, jeg her i faa Ord har skildret? Har Regeringens Politik bidraget til at udjævne den Forskellighed i Retning af, hvem der bærer den økonomiske Byrde, som jeg har paapeget? Har Regeringens Politik tilsigtet at imødegaa den Nedgang i Skatteindtægt, som vi, bl. a. gennem det, jeg her har paavist, har faaet klare Beviser for eksisterer i Befolkningen, og som yderligere vil forstærke sig i det kommende Aar? Jeg maa mene, at den siddende Regerings Indsats i saa Henseende har været ganske overordentlig negativ, thi det er utvivlsomt, at hvis Regeringen paa en helt anden Maade havde søgt gennem sin økonomiske Politik at arbejde de forskellige Pristal, vort Eksporthandel og vort Hjemmemarkeds Pristal, hen imod hinanden, kunde den have bidraget til, at Byrderne var blevet mere jævnt fordelt over den danske Befolkning, og der er ingen Tvivl om, at hvis Regeringen gennem hele sin Skatteudskrivningspolitik og ved at føre en forstandig Tilpasningspolitik var begyndt helt anderledes i de offentlige